جباری: الگوی من سبک مالکانه گواردیولاست

بازیکن خوب حتماً مربی خوبی نمی‌شود

گفت‌وگو
امیر اسدی @amir_asadi62

مجتبی جباری همانقدر که در دوران بازی به لحاظ سبک فوتبال خود متفاوت از سایرین بود، برای ورود به فضای مربیگری هم وسواس بسیاری دارد. وسواس از این نظر که نکته‌ها و اصول مربیگری را مو به مو آموزش ببیند و از آنها روی نیمکت تیمی که هدایتش را بر عهده می‌گیرد استفاده کند.

این تفاوت وقتی بیشتر به چشم می‌آید که بدانیم مجتبی چندین بار به شمال کشور سفر کرده تا میهمان کلاس تک نفره جلال چراغپور باشد. مدرسی که از نظر جباری در ایران همتا ندارد و همین باعث شده تا به درخواست و تلاش مجتبی، او یک دوره دانش‌افزایی را نیز تدریس کند. جباری که نشان داده نمی‌خواهد برای ورود به عرصه مربیگری بی‌گدار به آب بزند، برنامه‌های ویژه‌ای نیز در سر دارد.

ابتدا اینکه دوست دارد نفر اول باشد و سرمربیگری را آزمایش کند و سپس استفاده از سبک بازی مالکانه را در دستور کار قرار داده است. البته اگر ابزارش را داشته باشد، چون خودش زمانی یکی از بهترین مهره‌ها برای انجام این سبک از فوتبال بود. از نظر او مربیگری سخت‌تر از بازی است و به همین دلیل تلاش بی‌وقفه‌ای انجام می‌دهد تا با توپ پر و تجربه بالا وارد این فضای جدید شود.

جباری بعد از پایان کلاس دانش‌افزایی میهمان سؤال‌های ایران ورزشی بود و مثل همیشه با آرامش کامل و به دور از حاشیه پاسخ‌مان را داد.

اول از همه دوست داریم درباره کلاس دانش‌افزایی و دو روزه‌ای که برگزار شد و شما هم در آن شرکت کردید صحبت کنید. این کلاس برای شما چقدر مفید بود؟

دیدیم حالا که خبری نیست و کلاس خاصی برگزار نمی‌شود، در یک دوره تکمیلی و دانش‌افزایی شرکت کنیم. این فرصت مناسبی بود تا در این کلاس حاضر شویم و نکته‌های جدیدی یاد بگیریم. برای برگزاری این کلاس با دوستانی که می‌شناختم و افرادی که به تازگی وارد فضای مربیگری شده‌اند تماس گرفتم و به آنها گفتم این امکان وجود دارد که از آقای جلال چراغپور دعوت کنیم تا یک کلاس دو روزه را برای ما برگزار کند. خدا را شکر این موضوع با استقبال بچه‌ها مواجه شد و آنها هم علاقه‌مند بودند تا بیایند و در چنین کلاسی شرکت کنند.

حالا چرا روی حضور آقای چراغپور اصرار داشتید؟

چون به نظر من آقای چراغپور از جمله مدرسانی هستند که به علم روز مسلطند. من چند بار به منزل ایشان رفتم و دیدم که چطور فوتبال را مطالعه می‌کنند، چه سوادی دارند و چطور مفاهیم را پیوسته دنبال می‌کنند.

از طرفی ایشان سال‌ها رئیس کمیته آموزش هم بودند و قدرت انتقال‌شان هم فوق‌العاده است. به همین خاطر از آقای چراغپور دعوت کردیم و ایشان هم پذیرفتند که در این کلاس برای ما تدریس کنند.

با آقای چراغپور که صحبت می‌کردیم می‌گفت مجتبی جباری چندین بار ۷۰۰ کیلومتر به شمال سفر کرده تا پیش من بیاید و نکته‌ها را آموزش ببیند. این تفاوت شما را نشان می‌دهد که برای ورود به مربیگری چقدر وسواس دارید و تا چه حد علاقه‌مندید.

وقتی وارد مربیگری شدم دیدم که این فضا برای من ناشناخته است. تصمیم گرفتم مفاهیم را دسته‌بندی کنم و ببینم چه موضوعی به چه موضوعی ربط دارد.

بنابراین نیاز بود در این زمینه از کسی اطلاعات بگیرم. در برنامه ستاره‌ساز از آقای فیروز کریمی در این باره سؤال کردم و ایشان طوری از توانمندی ایشان تعریف کردند که تصمیم گرفتم برای آموزش آقای چراغپور را انتخاب کنم.

البته نمی‌خواستم فقط برای یادگیری چند نکته نزد ایشان بروم، به همین دلیل از پایه و بنیان شروع کردیم که ذهنیت من اشتباه شکل نگیرد. قرارمان را قبل از سفر می‌گذاشتیم و تعداد ساعات را هماهنگ می‌کردیم تا به حد مطلوب برسم.

حتی ایشان در پایان هر دوره از من امتحان می‌گرفتند تا بدانند برای آغاز مرحله بعدی توانایی دارم و آماده هستم یا نه.

واقعاً ارشما امتحان هم می‌گرفتند؟

بله چون می‌خواستم کار را به درستی پیش ببرم و همه نکته‌ها را یاد بگیرم. برای من که عمر خود را در فوتبال گذاشته‌ام، مهم است که برای ورود به مربیگری دانش مناسبی داشته باشم.

رفتم، شرایط را گذراندم و دیدم که انتخاب درستی انجام داده‌ام. فکر می‌کنم چندین بار به شمال رفتم، بعد از ظهر رسیدم و چند ساعت آموزش دیدم. برای خواب به هتل رفتم و دوباره فردایش آموزش دیدم و به تهران برگشتم. این ماجرا یکی دو هفته بعد هم تکرار می‌شد و به یک روال تبدیل شده بود.

یکی دو بار هم آقای چراغپور زحمت کشیدند و در تهران یکدیگر را ملاقات کردیم. البته امیدوارم دوباره بتوانیم چنین کلاس‌هایی را برگزار کنیم و همگی زیر نظر آقای چراغپور آموزش ببینیم چون معتقدم شما هر چقدر هم که مطالعه کنید باز هم نکته جدیدی برای یادگیری وجود دارد.

بنابراین نباید غافل شد و دست از تلاش برداشت، بخصوص برای ما که در ابتدای این راه سخت و دشوار قرار داریم و باید بیشتر زمان بگذاریم تا زودتر پیشرفت کنیم.

می‌گویند برای مربیگری علاقه لازم است و این یکی از آیتم‌ها برای موفقیت محسوب می‌شود. شما نشان داده‌اید که به موفقیت و کار متفاوت در مربیگری علاقه‌مندید و شاید این شما را از هم نسل‌های‌تان جلو بیندازد. همینطور است؟

ببینید من علاقه‌مند بودم که یاد بگیرم اما در ابتدا می‌دیدم که خیلی چیزها را نمی‌دانم و این مرا اذیت می‌کرد. بنابراین دنبال راه میانبر بودم و به همین خاطر معتقدم که کار با آقای چراغپور برای من ارزشمند بود. دوست داشتم از بقیه بیشتر بدانم و جلوتر باشم و همین باعث شد تا با برنامه پیش بروم.

شما گفتید که خودتان این کلاس دانش‌افزایی را ترتیب دادید. مگر فدراسیون فوتبال کلاس‌های آموزشی برگزار نمی‌کند؟

فدراسیون فوتبال وظیفه‌اش را انجام می‌دهد و کلاس‌ها را برگزار می‌کند اما ما باز هم دنبال یادگیری هستیم تا نکته‌ای را از دست ندهیم. به شخصه معتقدم هر لحظه و هر دقیقه می‌شود نکته جدیدی یاد گرفت. برگزاری این کلاس دانش‌افزایی هم نشان‌دهنده کم‌کاری فدراسیون فوتبال نیست. آنها دوره‌های مختلف را بر اساس پروتکلی که کنفدراسیون فوتبال آسیا در اختیارشان قرار داده برگزار می‌کنند و مشکلی از این بابت وجود ندارد.

> **مربیگری برای من سخت‌تر و جدی‌تر است چون مربیگری مسئولیت سنگینی را روی دوش مربی می‌گذارد و او در این راه باید به باشگاه، بازیکنان و هواداران متعهد باشد**

اتفاقاً آخرین کلاسی که در سطح B برگزار کردند واقعاً خوب بود و به دردمان خورد. این نوع کلاس‌ها اما جلساتی خصوصی است برای کسانی که علاقه‌مند هستند بیشتر بدانند و یاد بگیرند.

مباحث، آزادانه مطرح می‌شود و مربیان جوانی مثل ما می‌توانند درباره نکته‌های ریز هم سؤال بپرسند و جواب بشنوند.

مربیگری سخت‌تر است یا بازی؟

مربیگری برای من سخت‌تر و جدی‌تر است چون مربیگری مسئولیت سنگینی را روی دوش مربی می‌گذارد و او در این راه باید به باشگاه، بازیکنان و هواداران متعهد باشد. هر کسی بگوید چون بازیکن خوبی بودم، مربی خوبی هم می‌شوم کاملاً در اشتباه است.

پس موفقیت در مربیگری به چه آیتم‌هایی نیاز دارد؟

مربیگری فقط کنترل کردن خودت نیست. باید در ارتباط، نوع برخورد و تصمیم‌گیری با دقت عمل کنید. همه تیم در اختیار شما است و دانش، مدیریت و انتخاب بازیکن باید به بهترین شکل انجام شود.

در دوران بازی سرنوشت دست خودتان است، چون در زمین حضور دارید اما در مربیگری دیگران بازی می‌کنند و در زمین کاری از دست شما برنمی‌آید. استرس در مربیگری زیاد است و اعتقاد دارم چالش سختی محسوب می‌شود.

آیا درست است که شما گفته‌اید علاقه‌ای به دستیاری ندارید و می‌خواهید نفر اول یا همان سرمربی باشید؟

این نظر من است و تأییدش می‌کنم. فوتبال ایران شرایط نرمالی ندارد که بگوییم سلسله مراتب رعایت می‌شود و بعد از کسب تجربه شما می‌توانید پله به پله پیشرفت کنید.

به عنوان مثال بارها دیده‌ایم این اتفاق افتاده که برخی افراد خیلی زود تیم گرفته‌اند. حضور در بعضی تیم‌ها که شرایط بهتری دارند کار کردن برای مربی را راحت‌تر می‌کند. بخصوص در مقایسه با دسته‌های پایین‌تر که دغدغه، فقط مربیگری نیست و اتفاقات دیگری هم رخ می‌دهد.

به همین دلیل بهتر این است که در لیگ برتر کار کنی و من در خودم می‌بینم که چنین اتفاقی برایم رقم بخورد. اگر شرایط مناسب بود حتماً استقبال می‌کردم که به لیگ‌های پایین‌تر بروم و تجربه کسب کنم چون این اتفاق برای افراد دیگر هم نیفتاده و دو دو تا چهار تا نشده، تصمیمم این است کارم را با سرمربیگری آغاز کنم.

البته با تمام احترامی که برای مربیان ایرانی قائلم و خیلی چیزها از آنها یاد گرفته‌ام. درست مانند حالا که زیر نظر استاد چراغپور نکته‌ها را آموزش می‌بینم. بنابراین حرف‌های من بی‌احترامی به مربیان ایرانی نیست، فقط برنامه خودم است.

هر مربی جوانی که پا به عرصه مربیگری و این فضای جدید می‌گذارد، حتماً الگویی را برای خودش در نظر می‌گیرد. الگوی شما برای مربیگری کیست و به چه سبکی علاقه‌مندید؟

من از مدت‌ها قبل به سبک مربیگری گواردیولا و مالکیت توپ و فوتبال مالکانه علاقه دارم چون نقش مربی دیده می‌شود از این ایده و سبک خوشم می‌آید.

در زمان بازی هم اگر یادتان باشد بیشتر دنبال مالکیت توپ بودم اما وقتی وارد فضای مربیگری می‌شوید با ابزاری که در اختیار دارید باید ترکیب و سبک بازی را انتخاب کنید. البته اگر زمان داشته باشم و بتوانم بازیکن بخرم مایلم تیمم این سبک از فوتبال را به نمایش بگذارد.